

TMMOB Maden Mühendisleri Odası

42. Olağan Genel Kurulu Sonuç Bildirgesi

TMMOB ve Odamız ilke ve programları, tüzük ve yönetmelikleri çerçevesinde;

"demokratik, katılımcı, barışçıl, insan ve meslektaş haklarına saygılı, meslek ilkeleri ve geliştirilmesine dönük faaliyetlerde bilimsel ve teknik ölçütlere dayalı bir çalışma yöntemi içinde, Merkez ve Şube yönetimleri, temsilcilikler, demokratik sivil toplum örgütleri ve üyeleriyle katılımçılık ve paylaşımcılık ilkelerine bağlı bir anlayışı"

temel vizyonu, ve bu vizyonu gerçekleştirebilmek için;

"meslektaşlarının örgütsel tabanda sorunlarına yakınlık ve tanıklık etmek, haklarının savunulması, korunması, daha ileriye götürülmesi için görevler üstlenmek, Oda etkinliklerini üst düzeye çıkarmak, her yaştan üyesiyle aktif bir iletişim içinde ortak etkinlikler düzenlemek, genç mezunları ve diğer meslek odaları ve demokratik örgütleriyle ortak tabanlı çalışmalara katkı koymak, Maden Mühendisliğini hak ettiği konumuna yüceltmek konusunda çabaları"

ise temel misyonu olarak değerlendirmektedir. Bu temel vizyon ve misyonuna uygun olarak, 42.Olağan Genel Kurulu çalışmalarında ortaya konulan, Dünya ve Türkiye gündemine ilişkin aşağıda verilen, tespit ve önerilerinin kamuoyu ile paylaşılmasına karar verilmiştir.

Küreselleşme, içinde yaşadığımız döneme damgasını vuran kapitalizmin çok uluslu şirketler aracılığıyla dünya boyutunda kurduğu ekonomik egemenliğin son aşamasıdır. Gelişmiş ülkeler; mal, hizmet ve sermayeyi diğer ülkeler arasında olağanüstü bir hızla dolaştırarak, gelişmekte olan ülkelerin ekonomisini, sanayisini ve çalışanlarını büyük çapta etkilemekte, politik ve toplumsal dengeleri bozarak, gelir dağılımını kötüleştirmektedir. Spekülatif sermayenin; üretime yönelik verimli sermaye yatırımlarını engellediği, neden olduğu ekonomik krizlerin yıkıcı etkileri ile işsizliği ve yoksulluğu artırdığı da bir gerçektir. Küreselleşme aynı zamanda tekellerin aşırı kar'a dayanan birikimi için savaş, gerginlik, kaynak ve değerlerin yağmalanması demektir. Dünyada askeri harcamalar için yılda 1 trilyon dolardan fazla para harcanmaktadır. Uluslararası Para Fonu, Dünya Bankası ve Dünya Ticaret Örgütü gibi uluslararası güçler aracılığıyla egemen kılınmaya çalışılan politikalar; yoksulluğa, eşitsizliklere, savaflara, soykırımlara ve küresel felaketlere yol açmaktadır. Eşitsizlik ve yoksulluk, ülkelerin ekonomik ve siyasal bağımlılıklarına yol açmaktadır.

Dünya Bankası ve IMF politikalarının koşulsuz uygulayıcısı AKP iktidarı, kamu kurumları ve kuruluşlarında kadrolaşma çalışmalarını pervasızca sürdürmektedir. Günümüzde, özgürlük ve barışı, insan yaşamı ve onurunu, ülke kalkınmasını, demokrasi, hukuk, emek ve hak arama mücadelesini yok sayan ciddi ve sancılı politik bir süreç yaşanmaktadır. Bu süreçte; devletin yargı ve yürütme kurulları, üniversiteleri, üniversite öğrencileri, TMMOB ve bağlı meslek odaları, eczacıları, tabipleri, işçi sendikaları, yandaşlığa direnen basın organları ve basın emekçileri, yasal yollarla hakkını arayan emekçi ve emeklileri, demokrat, laik ve özgürlükçü beyinleri ezeli ve ebedi düşman olarak görülmekte, gerici ve baskıcı bir anlayış hakim kılınmaya çalışılmaktadır.

Ülkemizin kalkınmasında önemli işlevler gören kamu kuruluşlarımızda özellikle son dönemde yönetici kademelerine yapılan atamalarda; bilgi, beceri ve liyakat aranmasından vazgeçilmiştir. Artık, atamalarda geçerli olan ölçüt, sadece "*cemaatten olmak, kendileri gibi düşünmek ya da kendilerinden olmak*"tır. Bugünlerde toplumun gündemini meşgul eden sıcak gelişmeler, egemen güçler arasındaki iktidar kavgasının dışı yansımasıdır. AKP iktidarı kendi statükosunu yaratmak ve güçlendirmek için belli argümanları da kullanarak "*demokrasi*" mücadelesi verdiğini söylemektedir. Ancak AKP'nin dayandığı sınıfsal konum ve destek aldığı güçler değerlendirildiğinde, bu söylemin kesinlikle doğru olmadığı görülecektir. Emek ve demokrasi güçlerine karşı sindirme ve şiddet kullanmaktan başka bir şey düşünemeyen bu yapıların demokrasi mücadelesi verdiğini düşünmek siyasi saflıktan başka bir şey değildir. Bu yanılığa düşmeyeceğimizi, şeriat ve darbe heveslilerine karşı mücadelemizin geçmişte olduğu gibi bugün ve gelecekte de kararlılıkla sürdürüleceğini herkes bilmelidir.

Ülkemizde uygulanan liberal ekonomik politikalar sonucu, gelir dağılımındaki eşitsizlik büyümüş, refah seviyesi düşmüştür. Geçtiğimiz günlerde açıklanan %13,4 oranındaki resmi işsizlik oranına 2010 yılına girdiğimiz bu ilk günlerde 860 bin işsiz daha eklenmiştir. Özellikle AKP'nin iktidara gelmesi ile kamu kuruluşlarının çok büyük bir kısmı özelleştirilerek elden çıkarılmış, ülkemizin 1923'lerden bu yana kurmayı ve işletmeyi başardığı büyük ölçekli sanayi ve hizmet kuruluşları "babalar gibi" satılmıştır. Tekel işçilerinin insani taleplerine sırt çeviren ve kazanılmış haklarını gasp eden bu zihniyetin; demokrasi ve emek sözlerini ağızlarına almaları kesinlikle inandırıcı değildir. Üniversitelerde dinci kadrolaşmalarla çağdaş ve özgür eğitim unsurlarını yozlaştırma çalışmaları bu ülkeye yapılacak en büyük kötülük olacaktır. Eğitim, öğretimle ilgili sorunları çözmek ve üniversiteleri bilim ve teknoloji üretme merkezleri yapmak yerine, bu çağdaş eğitim kurumlarını medreseleştirme düşüncelerini kabul etmek mümkün değildir. Yapılması gereken; emek ve demokrasi güçlerinin

birlikteliğiyle bağımsız, özgür, laik ve gerçek demokrasinin yaşandığı bir sosyal hukuk devletinin yaratılması olmalıdır.

Dünya madencilik tarihi endüstriyel gelişimin olduğu kadar aynı zamanda büyük acıların da tarihidir. Bu acıları en derinden yaşayanlar hiç kuşkusuz maden emekçileridir. Maden Mühendisleri Odası yakın geçmişte Mustafakemalpaşa ve Dursunbey'de ardı ardına yaşanan ölümlü iş kazalarında, acıyı yüreğinde hissederek ve "*kazalar kader değildir*" diyerek alınması gereken önlemleri bir kez daha kamuoyuna duyurmuştur.

Bilim ve teknolojinin; insan yaşamının refah içinde ve güvenilir bir biçimde sürdürülmesinde, insanın doğa ile mücadelesinde işçi sağlığı ve güvenliğini sağlayan ve sürekli kılan bir işlevi olduğunu, son olarak yaşadığımız kazalarla bir kez daha öğrenmiş bulunuyoruz. İçinde bulunduğumuz bu hafta; Ülkemiz ve Zonguldak madencilik tarihinin yaşadığı en büyük felaketlerin yıldönümlerini barındırıyor. 2 büyük madencilik kazası yaşadı Zonguldak. İlkinde 102 işçimiz 7 Mart 1983'de Armutçuk ocaklarında, ikincisinde ise 263 işçimiz 3 Mart 1992'de Kozlu ocaklarında meydana gelen Gaz ve Toz Patlamasında yaşamını yitirdi.

Maden Mühendisleri Odası, üyelerinin pratikte kazandığı bilgi ve deneyimlerinden aldığı güçle, her yıl yüzlerce emekçimizin hayatını kaybetmesine, binlercesinin sakat kalmasına neden olan iş kazaları ve meslek hastalıklarının önlenmesi için her platformda görüşlerini açıklamakta, konu ile ilgili bilimsel çalışmalar yapmakta ve kurumsal sorumluluğu gereği ilgili devlet kurumlarına önerilerini dün olduğu gibi bu gün de iletmektedir.

Maden Mühendisleri Odası, yaşadığımız son iki acı olaydan sonra bir kez daha; "*İş kazalarının ve meslek hastalıklarının önlenmesi amacıyla meslek odaları ile birliktelik yaparak, eylem planlarının oluşturulması gereğini*" vurgulamış, Ülke çapında; "*sektörde acil durum planı ve risk haritaları çıkarılması ve saha denetimlerinin bu doğrultuda yapılmasını*" önermiştir. "*Denetim kadrolarının deneyimli maden mühendisleri ile güçlendirilmesi, bunların yanına katılacak yeni elemanların deneyimlerinin arttırılmasının ve maden işçilerini kazalara karşı daha eğitilmiş ve daha duyarlı hale getirecek programların mutlaka uygulanması*" gerektiğinin önemini belirtmiştir. Sorunun; gerekli olan yatırımların yapılmamasından, ilkel teknolojiye, eksik ve uygulanmayan mevzuattan, iş sağlığı ve güvenliği denetimlerinin yetersizliğinden kaynaklandığını, benzer kazaların yaşanmaması için zaman yitirilmeden madenciliğimizin kökten ve uzun vadeli planlar ekseninde ele alınması gerektiğini" söylemiş ve söylemeye devam edecektir. Zonguldak dışından yenileri eklense de acılarımıza; 27 yıl öncesinin 7 Mart'ını da, 18 yıl öncesinin 3

Mart'ını da "UNUTMADIK". Bu acıların bir daha yaşanmamasını diliyor, tüm maden şehitlerini saygıyla anıyoruz.

Odamız; yer altı ve yer üstü maden kaynaklarımızın tüm toplumun ortak malı olduğu gerçeğini vurgulayarak; yenilenemez bu kaynakların işletilmesi ve üretilmesinden nihai kullanım alanlarına kadar değerlendirilmesinde, toplum yararı önceliğinin Anayasal ve yasal güvence altında tutulması gereğini savunur ve madencilikte bilimsel ve teknik öngörü ve projelerle kaynak kullanımının optimum sürdürülebilirlik ölçüleriyle ve gelecek nesillere de aktarımı konularındaki önceliklerini her platformda dile getirir.

Bu değerlendirmelerin ışığında;

•a) Odamız, şubeleri ve tüm bileşenleriyle; geçmişten geleceğe, meslek ve meslektaşları adına, politikalar üretmek, bu hedefe ulaşmak için gerekli her türlü girişim ve etkinliklerde bulunma noktasında, kararlı ve ilkeli duruşunu hiç bir ödün vermeksizin sürdürmüş ve sürdürmeye devam edecektir.

•b) Görev ve sorumluluk bilinciyle, doğal kaynakların üretimi ve kullanımı, meslektaş hakları ve dayanışması, mesleki ve meslek içi eğitimler, işçi sağlığı ve güvenliği, çevresel duyarlılık, demokrasi, barış, emek ve insan haklarından yana, sömürü, savaş, her türden şovenizm, emperyalist ve dinsel temelli politikalar karşılığında dik duruşu, kararlılığı ve mücadelesini sürdürmüş ve sürdürmeye devam edecektir.

•c) Yurttaşlarımızın geçmiş hafızalarının, akıl ve mantığın, sorgulama, öğrenme ve hak arama temel içgüdülerinin adeta bastırılmaya, sindirilmeye ve silinmeye çalışıldığı böyle bir ortamda, her zamankinden daha fazla mesleğimize, Odamıza, tüm Anayasal ve demokratik kurumlarımıza, çevremize, bilime ve aydınlamaya sahip çıkmamız gerekiyor.

•d) Bugün her zamankinden çok teröre, mafyaya, emperyalizme, gericiliğe, şovenizme, yasal gibi görünen ancak en büyük hareket alanı yasadışı olan yapılanmalara karşı duruşumuzdan asla ödün verilmeyecektir. Bunun tek yolu ise ülkemize, insanımıza, odamıza, kurumlarımıza, bilime, çağdaşlaşmaya sahip çıkıp, örgütlü ve birarada mücadele etmekten geçmektedir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

TMMOB Maden Mühendisleri Odası

42. Genel Kurulu